

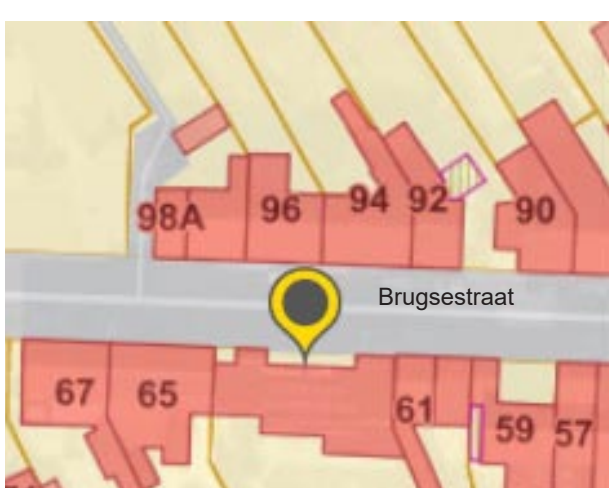
In 't Nieuw Kwartier

Brugsestraat 63

Herberg van 1899 tot 1929

Uitbaters:

Petrus Vandenborre x Rosalie Baert

In 't Nieuw Kwartier anno 2018

In 1899 verhuist het echtpaar Petrus Vandenborre en Rosalie Baert vanuit de herberg *De Vlaamse Leeuw - De Kroone* in de Brugsestraat 29 naar hier en starten er een nieuw café onder de naam *In 't Nieuw Kwartier*. Petrus kwam aan de kost als suikerijdroger, krottenhandelaar en vlaskoopman. Rosalie was de herbergierster. Weldra kwam het tabaksnijden erbij, een ware ambachtelijke kunst die hun dochter Maria († 1977) - alias Maria van Pee's - nog vele jaren beoefend heeft. Het is hier, *In 't Nieuw Kwartier* dat de fameuze veloclub *Wat Gepeisd* (zie kader hieronder) boven de doopvont werd gehouden. Petrus stierf in 1921. Rosalie overleed in 1929. Het jaar daarop werd Gerard Wanzele, getrouwd met de jongste dochter des huizes, Rachele, de nieuwe bewoner maar dan was het gedaan met het café.

Oude foto's van In 't Nieuw Kwartier

De fameuze banier van beide kanten gezien

Wat Gepeisd...

In 1905 kreeg Hulste er een vereniging bij. En nog wel een buitengewone. Inspeland op een toen relatief nieuw verschijnsel in het straatbeeld: de fiets. In snelheid kon de 'velo' wedijveren met een paard. En alhoewel het nieuw vehikel peperduur was, konden steeds meer mensen die geen paard konden kopen toch een fiets in huis halen.

Het was dan ook een lumineus idee van Petrus Vandenborre om dank zij de 'velo' meer volk in zijn café te krijgen. Hij peinsde veel en gaf zijn geesteskind meteen een naam: 'Veloclub Wat Gepeisd'. Over het stichtingsjaar van de club bestaat niet de minste twijfel. De stichtingsdatum, 1905, staat geborduurd op de banier, een kleine vlag met dwarsstang aan een stok verbonden die gemakkelijk op de fiets kon worden gemonteerd en overal kon worden meedragen.

Maar wie was die vindingrijke herbergier die anderen liet meepeinzen? Petrus Vandenborre, geboren in 1864 is toen hij dertig was, samen met zijn vader Henri die dan bijna twintig jaar weduwnaar was en met zijn zuster Pharailde als herbergierster, naar 't Peerdeken in de Brugsestraat 166 getrokken. Nog één jaar heeft Petrus daar als jonggezel gewoond. In 1895 trouwde hij met Rosalietje Baert uit Bavikhove en ze trokken naar *De Vlaamse Leeuw - De Kroone* (Brugsestraat 29).

Rond de eeuwwisseling verhuisde het echtpaar van *De Kroone* naar *Het Nieuw Kwartier*. Naast het cichoreidrogen en de kloddenhandel kwam het tabaksnijden er als bedrijvigheid nog bij. Een ambachtelijke kunst die zijn dochter Maria later nog jaren zou beoefenen. Het schijnt dat niemand de tabaksbladeren zo mooi samengehouden kon verwerken kon als zij.

Niet alleen de veloclub bracht ambiance in de herberg. Zo was er ook het jaarlijks toekennen van de 'pot'. Hij die op de jaarlijkse feestmaaltijd het meeste kon eten van het aangereikte menu kreeg de ganse legde. Op het menu stond steevast natte haring, volgens alle regels van de kunst ingelegd door Rosalietje de bazin. Het vermeldt waard blijft de score van 'Sif Kappers' (meer hieronder), die maar liefst dertien haringen en dertien boterhammen de baas kon. Daar bij nog te rekenen de dertien glazen bier om alles beter naar binnen te laten glijden.

Bracht de veloclub veel volk in de herberg, hij zorgde ook voor volk op straat. Van ver kon men de trompeterende fietsers horen aankomen. Dit ongewoon spektakel lokte iedereen uit zijn huis en tot ver buiten Hulste geraakten deze musicerende wielertoeristen bekend. Het is niet meer te achterhalen waarheen zij zoal getrokken zijn. Maar zeker weten: eens stond Heist-Aan-Zee op de kalender. Dat weten we van Leonie Claerbout want haar man Michel Bruneel was ook van de partij.

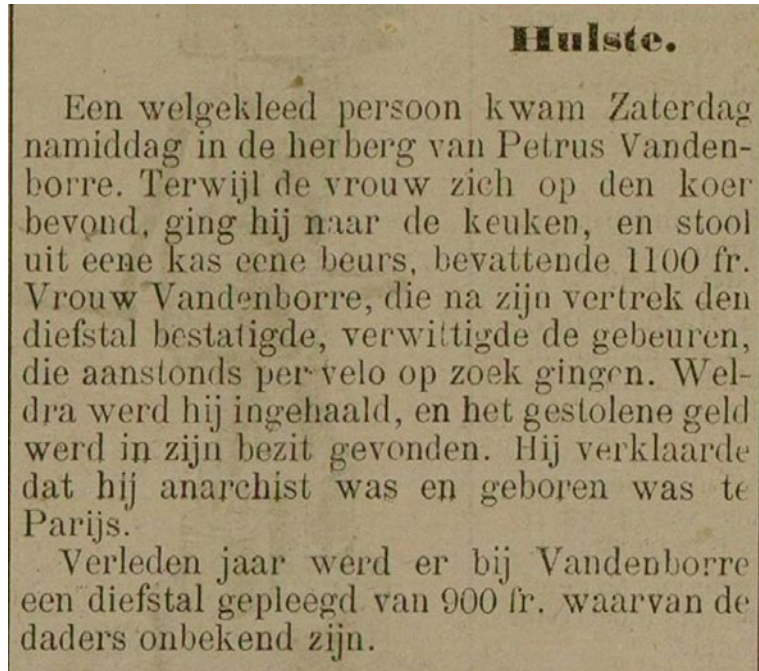
Ook stonden eens Kortrijk, Blankenberge, Gent en Tourcoing op de koerskalender. Getuige hiervan de medaillons die, als trofeeën meegebracht naar Hulste, een ereplaats kregen op de koperen ring bovenaan de banier.

De veloclub was iets voor op zondag. Tijdens de week en toen nog ook op zaterdag moest er gewerkt worden, ook door Pé Vandenborre. In de marge van Petrus' bedrijvigheid nog dit verhaaltje van toen. Zoals gezegd was Pé Vandenborre krotten(klodden)handelaar. Om die te vervoeren had Pé een grote 'traamkar' met hoge 'zijberden' getrokken door een ezel. Maar met schooljongens in de buurt was het een ramp voor Pé. Want op het horen van I-A, I-A, in koor geroepen door de kwajongens en de kwameisjes, zette de ezel geen stap meer vooruit en stond Pé met zijn gespan zo goed als vast. Noch de zweep noch de stok hielpen de ezel vooruit...

Uit de notities van Lucien Decroix

Joseph Verschelde, alias Sif Kappers (°1883 - †1945), woonde na zijn huwelijk met Clotilde D'Hont nog tot kort na de Eerste Wereldoorlog mee in het (nu gesloopte) huis van zijn ouders in de Brugsesteenweg. Daarna trok het echtpaar naar een huis dat nu ook gesloopt is in de Lampernissestraat. Daar had Joseph op het strooien dak een klappmolentje - een soort windmolentje dat lawaai maakte om de woelratten weg te houden. Tijdens Wereldoorlog I maakten zijn vrienden hem bang door te zeggen: "We hebben de Duitsers zeer achterdochtig zien kijken naar uw molentje... zoudt ge dit niet wegdoen...". En Sif krom op zijn strooien dak om het molentje te verwijderen. Sif werd ook wel 'grachtmeester' genoemd omdat hij als geen ander grachten en wallen kon onderhouden. Joseph had eens een ingroeide teennagel en zijn vrienden pasten op hem een paardenremedie toe. Met een gloeiende peuk verbrandden zij de kunst ingelegd door Rosalietje de bazin. Het vermeldt waard blijft de score van 'Sif Kappers' (meer hieronder), die maar liefst dertien haringen en dertien boterhammen de baas kon. Daar bij nog te rekenen de dertien glazen bier om alles beter naar binnen te laten glijden.

Joseph Verschelde alias Sif Kappers

Als toemaatje dit krantenartikel...